

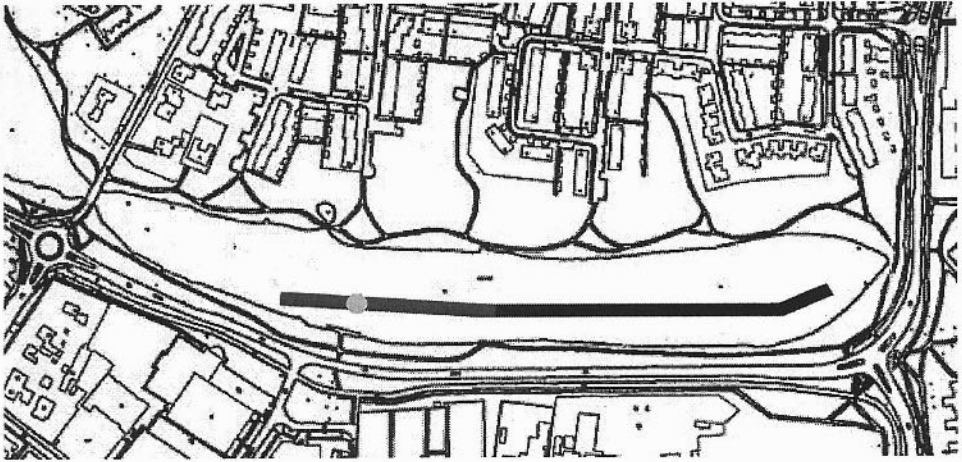

AWN

AFDELING NIJMEGEN EN OMSTREKEN

2007 JAARVERSLAG

Afb. 1. Middensectie van het Wijchens meer in de noord-zuid richting.

**HET WIJCHENS MEER, EEN RIJKE
HISTORIE IN ONDIEP WATER**
Peter Seinen, namens de stichting
Mergor in Mosam.

Inleiding

Begin jaren 70 werden op de noordoever van het Wijchens meer, tegenover het klooster "De Tienakker", Romeinse resten gevonden die het bestaan van een villa aannemelijk maakten.

Eind jaren 70 werden tijdens baggerwerkzaamheden in het Wijchens meer, talloze voorwerpen uit prehistorische en Romeinse periodes gevonden. Opmerkelijk waren hierbij de resten van bewerkt hout. Deze waarneming was, na het voltooiën van de baggerwerkzaamheden, de aanleiding tot een nader onderzoek door amateur-duikers, waarbij nog een paar paalresten geborgen werden. Helaas zijn alle resten zonder onderzoek spoorloos verdwenen.

Eind jaren 90 herleefde de belangstelling voor de resten in het meer. Een meerjarig verkenningsproject van de stichting Mergor in Mosam leverde de ontdekking van het historisch originele oevertalud uit de Romeinse periode op (zwartgekleurde zone in afbeelding 1). De locaties met vondstconcentraties (resten van dakpannen, aardewerk en maalstenen) onderwater corresponderden goed met die bovenwater ("De Tienakker"). Van hout of houtconstructies werd echter niets teruggevonden.

Nieuwe verkenningen

Recente nieuwbouwplannen van de gemeente Wijchen deed de belangstelling voor Romeinse vondstconcentraties in het meer opnieuw opleven. Verkenningen, in opdracht van de archeologische dienst van Nijmegen, gaven als resultaat dat het originele Romeinse talud

(inclusief Romeinse resten) nog een stuk verder naar het westen doorloopt (donkergrijsgekleurde zone in afbeelding 1). Als bekroning werden bovendien op de positie van de lichtgrijsgekleurde stip in afbeelding 1, twee sterk verweerde houten palen gevonden (afbeelding 2), beiden circa een meter lang. Beide palen waren aangepunt en het deel dat boven de bodem uitstak was sterk verweerd. Aan de punt waren duidelijk haksporen van het aanpunten te zien (afbeelding 3).

Of deze palen uit de Romeinse periode stammen zal dateringonderzoek gaan uitwijzen. Intussen zijn meer houtresten gelokaliseerd, die mogelijk kunnen vertellen van welke constructie deze paalresten deel hebben uitgemaakt.

Literatuur

AWN-16 Jaarverslag 1971 (13-14).

R.M. van Aalst, Verslag verkenning Wijchens meer 2001-2004, Mergor in Mosam, 2004.

Afb. 3. Kapsporen op de punt van de paal.

Afb. 2. Aangepunte houten paal.